

ธรรมศาสตร์ถูกเผา!

๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘
กระทิงแดงบุก
คว้นไฟลอยคลุ้ง
ระเบิดถูกโยนเข้ามา
เสียงกระจกแตกกระจาย...
ฉันรักธรรมศาสตร์
เธอเผามหาวิทยาลัยของฉันทำไม

ประชาธิปไตยกำลังถูกคุกคามโดยมีบุคคล
จำนวนหนึ่งต้องการฟื้นเผด็จการขึ้นมาอีก และ
บุคคลอีกจำนวนหนึ่งดำเนินการอย่างสุดเหวี่ยง
ยื้อแย่งผลแห่งชัยชนะ ซึ่งวีรชน ๑๔ ตุลาคม

๒๕๑๖ นำมาให้มวลชนนั้นไป
เป็นประโยชน์ของอภิสิทธิ์ชน
โดยเฉพาะ เพื่อสถาปนา
เผด็จการของอภิสิทธิ์ชนขึ้น

ปรีดี พนมยงค์

“เราจะต่อต้านเผด็จการอย่างไร” (๒๕๑๗)

ต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯว่า
นักศึกษาของวิทยาลัยคนหนึ่งถูกยิงบาดเจ็บในระหว่างที่ สนท. ชุมนุมเพื่อเรียกร้อง
ให้ปล่อยนักศึกษาและชาวนา ๑๑ คนที่ถูกจับกุมที่ลำพูน พวกเขาต้องการให้
สนท. รับผิดชอบ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบ

วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ
และนักเรียนอาชีวะกลุ่มกระทิงแดงจึงระดมกำลังกว่าพันคน เดินขบวนกันมาพร้อม
ประกาศว่าจะยึดธรรมศาสตร์ ศ.เสนห์ จามริก รักษาการแทนอธิการบดี ตัดสินใจ
ออกคำสั่งให้อาจารย์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ทั้งหมดออกจากมหาวิทยาลัย เพื่อ
หลีกเลี่ยงการปะทะ

แม้ธรรมศาสตร์จะกลายเป็นมหาวิทยาลัยร้างไปแล้ว ฝ่ายกระทิงแดงก็ยังบุกเข้ามา
ทุบทำลายและปล้นทรัพย์สินในมหาวิทยาลัย บางส่วนขว้างระเบิดใส่ธรรมศาสตร์และ
พยายามจุดไฟเผาอาคารเรียนหลายหลัง โดยมีหอประชุมใหญ่เป็นเป้าหมายแรก
ด้านฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็เพิกเฉยไม่ขัดขวาง กว่าสถานการณ์จะสงบก็ล่วงเลย
ไปถึง ๕ โมงเย็น

พ.อ. อุทาร์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา โฆษกสถานีวิทยุขานเกราะ ซึ่งมีส่วนในการ
สนับสนุนและออกอากาศซึ่งนำการบุกทำลายธรรมศาสตร์ครั้งนั้น กล่าวหาว่า
ธรรมศาสตร์เป็นชายหมดทั้งมหาวิทยาลัย ต้องเผาทิ้งเสียเพื่อตัดไม้ข่มนาม

หลังเหตุการณ์บุกเผาธรรมศาสตร์ อดม. และสภานักศึกษาออกแถลงการณ์เพื่อ
แสดงความรับผิดชอบ ส่วนการเมืองภายนอกก็เครียดมากขึ้น มีผู้นำชวนา
กรรมกร นักการเมืองฝ่ายซ้าย และแกนนำนักศึกษาถูกลอบสังหารตั้งแต่วันแล้ว
หลายสิบคน การชุมนุมของนักศึกษาที่มักจะถูกก่อวินด้วยอาวุธรุนแรงขึ้นตาม
ลำดับจนถึงขั้นมีผู้เสียชีวิต... กระทั่งเกิดเหตุการณ์วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘
ในที่สุด